

Název aktivity:	Polednice		
Téma:	Projevování citů		
Čas	1 vyučovací hodina	Věk:	10+
Cíl:	Uvědomit si potřebu projevování svých citů		
Pomůcky:	Bonbóny na losování dvojic, text básně Kytice		
Škola:	ZŠ a MŠ Holoubkov		
Popis činnosti: Senzibilizace	Text K.J.Erben – Polednice – viz.příloha -základní informace k básni - kdo v básni vystupuje, kdo to je Polednice) vymyšlená postava, nadpřirozená bytost, která v pravé poledne straší neposlušné děti		
Hodnotová reflexe	-rozhovor s dětmi – jak jste příběh pochopily,čím se matka provinila, jak byla potrestána, byl to přiměřený trest? Závěrem dojdeme k tomu, že trest byl krutý, nepřiměřený, stačilo jen upozornit na provinění a matka by se určitě snažila změnit své chování		
Nácvik	Děti vylosovat do dvojic, vzpomeň si kdy a jak ses provinil/a, jak jsi byl/a potrestán/a, řekni příběh kamarádovi, po návratu do kruhu každý převypráví příběh svého kamaráda, diskutujeme o tom zda trest následoval hned, jestli byl přiměřený... Pocitová rozcvička		
Transfer	<ul style="list-style-type: none"> - předvádění modelových situací pantomimou (chůze v horku, ve větru, s těžkým batohem, přemýšlení,radost z úspěchu , dostala jsem pětku, hluboký sníh, listí, voda, vyhraná soutěž, zápas... reálné situace v životě <ul style="list-style-type: none"> - pozná maminka, táta podle toho když tě vidí jak přijdeš co se s tebou děje? - Jak reagují, pomáhá ti to? - Nestyd' se říct, že jsi smutný, určitě se najde někdo, kdo ti pomůže, napadá tě někdo takový? - Napiš jeho jméno na lísteček, pokud chceš, dej mi ho, pokud ne, schovej si ho pro sebe Své city je potřeba projevovat, máme rodiče, kamarády, učitele, kteří jsou připraveni pomoci. Vyzkoušej to, až ti bude smutno, povíme si za týden, jestli ti to opravdu pomohlo.		
Otázky k reflexi:	Viz výše		
Doporučení, případně návaznost:	Reagovat na vyprávění dětí, citlivě usměrňovat, snažit se je povzbudit, pomoci jim najít někoho, na koho se mohou v tíživé situaci obrátit		

Použitá literatura:	K.J.Erben Kytice, Nováková,M.,aj. učíme etickou výchovu. Praha: Luxpress,2006

Příloha č. 1

Karel Jaromír Erben - Kytice

Polednice

U lavice dítě stálo,
z plna hrdla křičelo.
„Bodejž jsi jen trochu málo,
ty cikáně, mlčelo!

Poledne v tom okamžení,
táta přijde z roboty:
a mně hasne u vaření
pro tebe, ty zlobo, ty!

Mlč, hle husar a kočárek -
hrej si - tu máš kohouta!“ -
Než kohout, vůz i husárek
bouch, bác! letí do kouta.

A zas do hrozného křiku -
„I bodejž tě sršeň sám! -
že na tebe, nezvedníku,
polednici zavolám!

Pojď si proň, ty polednice,
pojď, vem si ho, zlostníka!“
A hle, tu kdos u světnice
dvěře zlehka odmyká.

Malá, hnědá, tváři divé
pod plachetkou osoba;
o berličce, hnáty křivé,
hlas - vichřice podoba!

„Dej sem dítě!“ - „Kriste Pane,
odpusť hříchy hříšnici!“
Div že smrt jí neovane,
ejhle tuť - polednici!

Ke stolu se plíží tiše
polednice jako stín:
matka hrůzou sotva dýše,
dítě chopíc na svůj klín.

A vinouc je, zpět pohlíží -
běda, běda dítěti!
Polednice blíž se plíží,
blíž - a již je v zápětí.

Již vztahuje po něm ruku -
matka tisknouc ramena:
„Pro Kristovu drahou muku!“
klesá smyslů zbavena.

Tu slyš: jedna - druhá - třetí -
poledne zvon udeří;
klika cvakla, dvéře letí -
táta vchází do dveří.

Ve mdlobách tu matka leží,
k nadržám dítě přimknuté;
matku vzkřísil ještě stěží,
avšak dítě - zalknuté.